

Εταιρικό Δίκαιο

Δεν υφίσταται κωδικοποιημένο ευρωπαϊκό εταιρικό δίκαιο αυτό καθαυτό και τα κράτη μέλη συνεχίζουν να εφαρμόζουν χωριστές νομοθετικές πράξεις περί εταιρειών, οι οποίες ενίοτε τροποποιούνται, ώστε να συμμορφώνονται προς τις οδηγίες και τους κανονισμούς της ΕΕ. Οι συνεχιζόμενες προσπάθειες για τη θέσπιση ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού εταιρικού δικαίου και ενός πλαισίου εταιρικής διακυβέρνησης για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, τους επενδυτές και τους υπαλλήλους αποσκοπούν στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος εντός της ΕΕ.

Νομική βάση

Άρθρα 49, 50 παράγραφος 1 και 2 στοιχείο ζ) της ΣΛΕΕ· άρθρο 54 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ· άρθρα 114, 115 και 352 της ΣΛΕΕ.

Στόχοι

Ένα αποτελεσματικό πλαίσιο εταιρικής διακυβέρνησης συμβάλει στη δημιουργία θετικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος στην εσωτερική αγορά σε ολόκληρη την ΕΕ. Ο στόχος της εναρμόνισης του εταιρικού δικαίου είναι να προωθείται η επίτευξη της ελεύθερης εγκατάστασης (τίτλος IV κεφάλαιο 2 της ΣΛΕΕ) και να υλοποιείται το θεμελιώδες δικαίωμα που ορίζεται στο άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή η ελευθερία του επιχειρείν, εντός των ορίων του άρθρου 17 του Χάρτη (δικαίωμα ιδιοκτησίας) (1.1.6).

Στο άρθρο 49 δεύτερο εδάφιο της ΣΛΕΕ κατοχυρώνεται το δικαίωμα της ανάληψης και άσκησης μη μισθωτών δραστηριοτήτων καθώς και της σύστασης και διαχείρισης επιχειρήσεων, ιδίως εταιρειών.

Σκοπός των κανόνων της ΕΕ στον τομέα είναι να παρέχεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις να ιδρύονται οπουδήποτε εντός της ΕΕ, στο πλαίσιο της άσκησης του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων, να παρέχεται προστασία στους μετόχους και σε άλλα εμπλεκόμενα μέρη που έχουν ιδιαίτερο συμφέρον στις εταιρείες, να καθίστανται οι επιχειρήσεις πιο ανταγωνιστικές και να ενθαρρύνονται οι επιχειρήσεις να συνεργάζονται διασυνοριακά.

Δεδομένου ότι η εσωτερική αγορά συνεπάγεται την ίδρυση εταιρειών ευρωπαϊκής διάστασης, οι εταιρείες πρέπει να μπορούν να ασκούν δραστηριότητα σε όλη την ΕΕ σύμφωνα με ομοιόμορφο νομικό πλαίσιο.

Επιτεύγματα

A. Ελάχιστες κοινές υποχρεώσεις

Παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει κωδικοποιημένο ευρωπαϊκό εταιρικό δίκαιο, έχουν προκύψει από την εναρμόνιση των εθνικών κανόνων εταιρικού δικαίου ορισμένα ελάχιστα κοινά πρότυπα που διέπουν τομείς όπως την προστασία των συμφερόντων και των δικαιωμάτων των μετόχων, τους κανόνες σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς μετοχών για ανώνυμες εταιρείες, τις υποχρεώσεις δημοσιότητας για τα υποκαταστήματα, τη συγχώνευση και τη διάσπαση εταιρειών, τους ελάχιστους κανόνες για τις μονοπρόσωπες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, τις χρηματοοικονομικές εκθέσεις και τη λογιστική παρακολούθηση, την ευκολότερη και ταχύτερη πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με εταιρείες καθώς και ορισμένες απαιτήσεις δημοσιότητας για εταιρείες.

1. Σύσταση εταιρείας, κεφαλαιακές απαιτήσεις και απαιτήσεις κοινοποίησης πληροφοριών

Η πρώτη οδηγία του Συμβουλίου (68/151/ΕΟΚ) χρονολογείται το 1968 και έχει τροποποιηθεί πολλές φορές (προσφάτως καταργήθηκε από την οδηγία 2009/101/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2012/17/ΕΕ). Στόχος της είναι να διευκολύνει και να επιταχύνει την πρόσβαση του κοινού σε πληροφορίες σχετικά με εταιρείες και ρυθμίζει, μεταξύ άλλων, το ζήτημα της εγκυρότητας των ανειλημμένων από εταιρεία υποχρεώσεων και της ακυρότητας της εταιρείας. Εφαρμόζεται σε όλες τις ανώνυμες εταιρείες και στις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης. Μία δεύτερη οδηγία του Συμβουλίου (77/91/ΕΟΚ του 1976, όπως αντικαταστάθηκε από την οδηγία 2012/30/ΕΕ) αφορά μόνο τις ανώνυμες εταιρείες: για τη σύσταση αυτών των εταιρειών απαιτείται ελάχιστο εταιρικό κεφάλαιο (επί του παρόντος 25 000 ευρώ), που αποτελεί εγγύηση για τους πιστωτές και αντιστάθμιση για την περιορισμένη ευθύνη των εταίρων. Προβλέπονται επίσης κανόνες για τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου, καθώς και το ελάχιστο περιεχόμενο της συστατικής πράξης ανώνυμης εταιρείας. Η 12η οδηγία περί εταιρικού δικαίου (2009/102/ΕΚ της 16ης Σεπτεμβρίου 2009) παρέχει το πλαίσιο για τις μονοπρόσωπες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, στις οποίες όλες οι μετοχές ανήκουν σε έναν μόνο μέτοχο.

2. Δραστηριότητες επιχειρήσεων σε περισσότερες από μία χώρες

Η 11η οδηγία περί εταιρικού δικαίου (89/666/ΕΟΚ) θεσπίζει υποχρεώσεις δημοσιότητας για ξένα υποκαταστήματα εταιρειών. Διέπει τις εταιρείες της ΕΕ που συστήνουν υποκαταστήματα σε άλλη χώρα της ΕΕ ή τις εταιρείες τρίτων χωρών που συστήνουν υποκαταστήματα στην ΕΕ. Η οδηγία 2014/86/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουλίου 2014, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς που ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, θεσπίζει φορολογικούς κανόνες ουδέτερους από την άποψη του ανταγωνισμού για τους ομίλους εταιρειών από διαφορετικά κράτη μέλη. Δεν προβλέπει διπλή φορολόγηση των μερισμάτων που διανέμονται από μια θυγατρική σε ένα κράτος μέλος στη μητρική της εταιρεία σε άλλο κράτος μέλος (Βλ., επίσης, οδηγία 2008/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12 Φεβρουαρίου 2008, περί των έμμεσων φόρων των επιβαλλόμενων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων).

Η οδηγία 2004/25/ΕΚ, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς μετοχών, αποσκοπεί στη θέσπιση ελάχιστων κατευθυντήριων γραμμών για τη διεξαγωγή δημοσίων προσφορών εξαγοράς τίτλων εταιρειών που υπάγονται στο δίκαιο των κρατών μελών. Θεσπίζει ελάχιστα πρότυπα για τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς μετοχών και τις αλλαγές του ελέγχου και στοχεύει στην προστασία των μειοψηφούντων μετόχων, των υπαλλήλων και άλλων ενδιαφερόμενων μερών. Η οδηγία 2012/17/ΕΕ αφορά τη διασύνδεση των κεντρικών και των εμπορικών μητρώων καθώς και των μητρώων εταιρειών (μητρώα επιχειρήσεων). Τροποποίησε τρεις οδηγίες εταιρικού δικαίου, τις 89/666/ΕΟΚ, 2005/56/ΕΚ και 2009/101/ΕΚ. Επιπλέον, ο

[εκτελεστικός κανονισμός \(ΕΕ\) αριθ. 2015/884](#) της Επιτροπής ορίζει τις τεχνικές προδιαγραφές και τις διαδικασίες που απαιτούνται για το σύστημα διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων.

3. Αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων (εγχώριες συγχωνεύσεις και διασπάσεις, μεταφορά της έδρας)

Οι μέτοχοι και οι τρίτοι διαθέτουν τις ίδιες εγγυήσεις κατά την αναδιάρθρωση εταιρείας (συγχώνευση ή διάσπαση). Η οδηγία 2011/35/ΕΕ (που καταργεί την τρίτη οδηγία του Συμβουλίου 78/885/ΕΟΚ) που αφορά τις συγχωνεύσεις μεταξύ ανώνυμων εταιρειών) διέπει την προστασία των μετόχων, των πιστωτών και των υπαλλήλων. Η έκτη οδηγία του Συμβουλίου (82/891/ΕΟΚ) σχετικά με τη διάσπαση των ανώνυμων εταιρειών τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/63/ΕΚ όσον αφορά την απαίτηση για τη σύνταξη έκθεσης από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα σε περίπτωση συγχώνευσης ή διάσπασης ανώνυμων εταιρειών και με την οδηγία 2009/109/ΕΚ, προκειμένου να απλοποιηθούν οι υποχρεώσεις όσον αφορά τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων και τεκμηρίωσης. Και αυτή η οδηγία διέπει την προστασία των μετόχων, των πιστωτών και των εργαζομένων. Η 10η οδηγία περί εταιρικού δικαίου (2005/56/ΕΚ), σχετικά με τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών, αποσκοπεί στη διευκόλυνση των διασυνοριακών συγχωνεύσεων κεφαλαιουχικών εταιρειών. Καθιερώνει ένα απλό πλαίσιο που αποτρέπει την εκκαθάριση της εξαγορασθείσας εταιρείας και ισχύει για τις συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών που συστήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους και με καταστατική έδρα, κεντρική διοίκηση ή κύρια εγκατάσταση εντός της Ένωσης, εάν τουλάχιστον δύο εξ αυτών υπάγονται στη νομοθεσία διαφορετικών κρατών μελών. Ισχύει δε για όλες τις κεφαλαιουχικές εταιρείες, με εξαίρεση τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων κινητών αξιών (ΟΣΕΚΑ). Η μεταφορά της καταστατικής έδρας εταιρείας περιορισμένης ευθύνης από ένα κράτος μέλος σε άλλο καθώς και η συγχώνευση ή η διάσπασή της αποτελούν εγγενείς πτυχές της ελευθερίας εγκατάστασης, που κατοχυρώνεται στα άρθρα 49 και 54 της ΣΛΕΕ (απόφαση *Cartesio* του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου^[1]). Ωστόσο, η αρχή της ελευθερίας εγκατάστασης δεν επιτρέπει σε μια εταιρεία να μετακινηθεί από το κράτος μέλος ίδρυσης σε άλλο κράτος μέλος διατηρώντας τη δικαιοπρακτική της ικανότητα. Συνεπώς, το Κοινοβούλιο έχει ζητήσει σε αρκετές περιστάσεις την υποβολή πρότασης σχετικά με τη διασυνοριακή μεταφορά έδρας («14η οδηγία περί εταιρικού δικαίου»). Δεν έχει επιλυθεί ακόμη το πρόβλημα της διασυνοριακής μεταφοράς καταστατικής έδρας.

4. Εγγυήσεις που αφορούν τη χρηματοοικονομική κατάσταση των εταιρειών

Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι πληροφορίες που παρέχουν τα λογιστικά έγγραφα είναι αντίστοιχες σε όλα τα κράτη μέλη, η τέταρτη, η έβδομη και η όγδοη οδηγία (78/660/ΕΟΚ, 84/349/ΕΟΚ και 84/253/ΕΟΚ, όπως αντικαταστάθηκαν από τις οδηγίες 2013/34/ΕΕ και 2006/43/ΕΚ) απαιτούν να παρέχουν οι λογαριασμοί της εταιρείας (ετήσιοι λογαριασμοί, ενοποιημένοι λογαριασμοί και έγκριση από άτομα που είναι επιφορτισμένα με τη διενέργεια των υποχρεωτικών ελέγχων) πιστή και δίκαιη εικόνα του ενεργητικού, του παθητικού, της χρηματοοικονομικής κατάστασης και των αποτελεσμάτων χρήσης της επιχείρησης. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων, εναρμονίζει τις χρηματοοικονομικές πληροφορίες που παρουσιάζονται από τις εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρείες, για να διασφαλίζεται η προστασία των επενδυτών. Η [οδηγία 2013/34/ΕΕ](#) προβλέπει επίσης για τις εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρείες στην ΕΕ την υποχρέωση να παρέχουν στην «ετήσια έκθεσή» τους και δήλωση εταιρικής διακυβέρνησης. Η οδηγία 2006/43/ΕΚ αποσκοπεί στην ενίσχυση της αξιοπιστίας των οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών, θεσπίζοντας ελάχιστες απαιτήσεις για τον υποχρεωτικό έλεγχο των ετήσιων λογαριασμών και των ενοποιημένων λογαριασμών. Η οδηγία 2009/49/ΕΚ απλουστεύει τις

[1] Απόφαση της 16.12.2008, *Cartesio*, Υπόθεση C-210/06, ECLI:EU:C:2008:723, σκέψεις 111-113 (ΔΕΕ).

απαιτήσεις περί υποβολής χρηματοοικονομικών εκθέσεων για τις μικροεπιχειρήσεις, με σκοπό να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητά τους και να αξιοποιηθεί το αναπτυξιακό δυναμικό τους. Ο κανονισμός του 2015 περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (βάσει του άρθρου 81 της ΣΛΕΕ) για τη συνεργασία στον τομέα του αστικού δικαίου) συμβάλλει στην επίλυση συγκρούσεων δικαιοδοσιών και νόμων στις διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας, και διασφαλίζει την αναγνώριση των σχετικών με την αφερεγγυότητα αποφάσεων σε ολόκληρη την ΕΕ. Ο κανονισμός δεν εναρμονίζει το ουσιαστικό δίκαιο των κρατών μελών περί αφερεγγυότητας, αντιθέτως, θεσπίζει απλώς κοινούς κανόνες όσον αφορά το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να κινήσει τη διαδικασία αφερεγγυότητας, το εφαρμοστέο δίκαιο και την αναγνώριση των αποφάσεων του δικαστηρίου, όταν ο οφειλέτης καταστεί αφερέγγυος. Κύριος στόχος είναι να αποφευχθεί η μεταφορά περιουσιακών στοιχείων ή νομικών διαφορών από ένα κράτος μέλος σε άλλο, γεγονός που μπορεί να βελτιώσει τη νομική θέση των εταιρειών ή των φυσικών προσώπων. Μια πρόταση οδηγίας του Δεκεμβρίου 2016 σχετικά με τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης (ή «δεύτερη ευκαιρία για τους επιχειρηματίες») θα μπορούσε να συμβάλει στην αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής.

5. Η διασυνοριακή άσκηση δικαιωμάτων των μετόχων

Η οδηγία 2007/36/EK (τροποποιηθείσα από τις οδηγίες 2014/59/ΕΕ και [\(ΕΕ\) 2017/828](#)) σχετικά με την άσκηση ορισμένων δικαιωμάτων από μετόχους εισηγμένων εταιρειών καταργεί τα βασικά εμπόδια στη διασυνοριακή ψήφο στις εισηγμένες εταιρείες με εταιρική έδρα σε κράτος μέλος, θεσπίζοντας συγκεκριμένες προϋποθέσεις για ορισμένο αριθμό δικαιωμάτων των μετόχων στο πλαίσιο της γενικής συνέλευσης. [Η οδηγία](#) θεσπίζει επίσης ορισμένα δικαιώματα για τους μετόχους εισηγμένων εταιρειών, όπως την έγκαιρη πρόσβαση σε σχετικές πληροφορίες για τις γενικές συνελεύσεις και διευκολύνει την ψηφοφορία δια πληρεξουσίου. Η [οδηγία \(ΕΕ\) 2017/828](#) ενθαρρύνει τη συμμετοχή των μετόχων και εισάγει απαιτήσεις για την ταυτοποίηση των μετόχων, τη διαβίβαση πληροφοριών, τη διευκόλυνση της άσκησης των δικαιωμάτων των μετόχων, τη διαφάνεια των θεσμικών επενδυτών, τους διαχειριστές στοιχείων ενεργητικού και τους πληρεξούσιους συμβούλους, τις αποδοχές των διευθυντών και τις συναλλαγές των συνδεδεμένων μερών.

B. Νομικά πρόσωπα της ΕΕ

Τα ευρωπαϊκά νομικά πρόσωπα ισχύουν σε όλη την ΕΕ. Συνυπάρχουν με τα εθνικά νομικά πρόσωπα.

1. Η ευρωπαϊκή εταιρεία (SE)

Μετά μακρά περίοδο αδράνειας επί του θέματος (30 έτη διαπραγματεύσεων), το Συμβούλιο ενέκρινε τα δύο νομοθετικά μέσα που είναι απαραίτητα για την ίδρυση ευρωπαϊκής εταιρείας και συγκεκριμένα τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας και την οδηγία 2001/86/EK για τη συμπλήρωση του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας όσον αφορά το ρόλο των εργαζομένων. Ο εν λόγω κανονισμός επιτρέπει στο έδαφος της ΕΕ τη σύσταση εταιρείας υπό τη μορφή ευρωπαϊκής ανώνυμης εταιρείας, η οποία είναι γνωστή με τη λατινική επωνυμία «Societas Europaea» (SE). Προσφέρονται διάφορες επιλογές στις εταιρείες που υπάγονται στο δίκαιο τουλάχιστον δύο κρατών μελών και επιθυμούν να λάβουν τη μορφή SE: η συγχώνευση, η δημιουργία εταιρείας χαρτοφυλακίου, η σύσταση θυγατρικής ή η μετατροπή σε SE. Η SE πρέπει να λαμβάνει τη μορφή κεφαλαιουχικής εταιρείας. Για να εξασφαλιστεί ότι οι εταιρείες αυτές έχουν εύλογο μέγεθος, ορίζεται ελάχιστο ποσό κεφαλαίου, δηλ. ύψους τουλάχιστον 120 000 ευρώ.

Η οδηγία 2001/86/EK έχει ως στόχο να διασφαλισθεί ότι η σύσταση μιας SE δεν θα επιφέρει την κατάργηση ή τη μείωση της κρατούσας πρακτικής ως προς το ρόλο των εργαζομένων

στο πλαίσιο των εταιρειών που συμμετέχουν στη σύσταση της εν λόγω SE. Εάν υπάρχουν δικαιώματα συμμετοχής σε μία ή περισσότερες εταιρείες που προβαίνουν στη σύσταση SE, αυτά διαφυλάσσονται κατά τη διάρκεια της μεταφοράς και μετά τη σύστασή της, εκτός εάν τα μέρη αποφασίσουν διαφορετικά στο πλαίσιο μιας «ειδικής διαπραγματευτικής ομάδας», στην οποία συμμετέχουν οι εκπρόσωποι των εργαζομένων όλων των εμπλεκόμενων εταιρειών.

2. Η ευρωπαϊκή συνεταιριστική εταιρεία (SCE)

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1435/2003 περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας (SCE) δημιουργεί ένα πραγματικά ενιαίο νομικό καθεστώς για την SCE. Παρέχει τη δυνατότητα σύστασης συνεταιριστικής εταιρείας από φυσικά πρόσωπα που διαμένουν σε διαφορετικά κράτη μέλη ή από νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου διαφορετικών κρατών μελών. Με ελάχιστο κεφάλαιο ύψους 30 000 ευρώ, οι νέες SCE μπορούν να αναπτύξουν δραστηριότητες σε ολόκληρη την ενιαία αγορά με ενιαία νομική προσωπικότητα, κανόνες και δομή. Επιπλέον, συνεταιριστικές εταιρείες από διαφορετικές χώρες μπορούν πλέον να συγχωνεύονται για να σχηματίσουν μία SCE. Τέλος, μια εθνική συνεταιριστική εταιρεία με δραστηριότητες σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο έχει την έδρα της μπορεί να μετατραπεί σε ευρωπαϊκή συνεταιριστική εταιρεία χωρίς να χρειάζεται να τεθεί σε εκκαθάριση.

Η οδηγία 2003/72/ΕΚ συμπληρώνει το καταστατικό αυτό όσον αφορά το ρόλο των εργαζομένων στην SCE, για να διασφαλιστεί ότι η σύσταση μιας SCE δεν θα επιφέρει την κατάργηση ή τη μείωση της κρατούσας πρακτικής ως προς το ρόλο των εργαζομένων σε εταιρείες που συμμετέχουν στη σύστασή της.

3. Ο ευρωπαϊκός όμιλος οικονομικού σκοπού (ΕΟΟΣ/ΕΕΙΓ)

Ο [κανονισμός \(ΕΟΚ\) αριθ. 2137/85](#) του Συμβουλίου προβλέπει τη σύσταση θεσμικού πλαισίου για τον Ευρωπαϊκό Όμιλο Οικονομικού Σκοπού (ΕΟΟΣ). Ο ΕΟΟΣ, ο οποίος έχει δικαιοπρακτική ικανότητα, προσφέρει στις εταιρείες ενός κράτους μέλους τη δυνατότητα συνεργασίας για έναν κοινό στόχο (λ.χ. τη διευκόλυνση ή ανάπτυξη της οικονομικής δραστηριότητας των μελών του, όχι όμως την πραγματοποίηση δικών του κερδών) με εταιρείες ή φυσικά πρόσωπα άλλων κρατών μελών, ενώ προβλέπεται η διανομή των κερδών μεταξύ των μελών. Η δραστηριότητά του πρέπει να έχει καθαρά επικουρικό χαρακτήρα σε σχέση με την οικονομική δραστηριότητα των μελών του. Ο ΕΟΟΣ δεν μπορεί να προσφέρει τίτλους του στο κοινό.

4. Μονοπρόσωπες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης (SUP)

Στις 10 Απριλίου 2014 η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση (COM(2014)0212) οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις μονοπρόσωπες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης (Societas Unius Personae). Η πρόταση αποσκοπεί να καταστήσει ευκολότερη την ίδρυση στην ΕΕ εταιρείας τέτοιου είδους με έναν και μοναδικό μέτοχο και με διασυννοριακό χαρακτήρα.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο ανέκαθεν επιτύγχανε να τροποποιεί τις νομοθετικές ρυθμίσεις, για παράδειγμα υπερασπιζόμενο τη συμμετοχή των εργαζομένων σε εταιρείες ή σημειώνοντας πρόοδο στη δημιουργία ευρωπαϊκών εταιρικών μορφών, ώστε να διευκολύνονται οι διασυννοριακές δραστηριότητες των επιχειρήσεων. Ως εκ τούτου ζήτησε από την Επιτροπή, τον Φεβρουάριο 2007, να παρουσιάσει πρόταση για την ευρωπαϊκή ιδιωτική εταιρεία, προσαρμοσμένη στις ανάγκες των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, και να προετοιμάσει επανεξέταση του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας με σκοπό να απλοποιηθούν οι σχετικές διατάξεις για

τη σύσταση τέτοιων εταιρειών. Μετά την απόσυρση των δύο προτάσεων κανονισμού για το ευρωπαϊκό σωματείο και το ευρωπαϊκό ταμείο αλληλοβοήθειας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να επανέλθει στις προτάσεις αυτές. Έχει επίσης ζητήσει τη θέσπιση κατάλληλου νομικού πλαισίου για τα ιδρύματα και τα σωματεία. Στις 8 Φεβρουαρίου 2012, η Επιτροπή πρότεινε κανονισμό του Συμβουλίου για το θεσμικό πλαίσιο ενός ευρωπαϊκού ιδρύματος, «Fundatio Europaea» (FE), το οποίο έχει σχεδιαστεί για να διευκολύνει τη δραστηριότητα τέτοιων οργανώσεων για το κοινό καλό σε ολόκληρη την ΕΕ.

Στο ψήφισμά του, της 14ης Ιουνίου 2012, σχετικά με το μέλλον του ευρωπαϊκού εταιρικού δικαίου, το Κοινοβούλιο διατυπώνει την άποψη ότι οι ενωσιακού δικαίου εταιρικές μορφές που συμπληρώνουν τις υφιστάμενες μορφές βάσει των εθνικών νομοθεσιών προσφέρουν τεράστιες δυνατότητες και θα πρέπει να τύχουν περαιτέρω ανάπτυξης. Για να εξυπηρετηθούν οι ειδικές ανάγκες των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, το Κοινοβούλιο παροτρύνει την Επιτροπή να καταβάλει περαιτέρω προσπάθειες με σκοπό την έγκριση του καταστατικού της [ευρωπαϊκής ιδιωτικής εταιρείας \(SPE\)](#). Ανταποκρινόμενο στην ανακοίνωση της Επιτροπής, τον Φεβρουάριο 2013 το Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα σχετικά με την ανανεωμένη στρατηγική της ΕΕ για την εταιρική κοινωνική ευθύνη. Το ψήφισμα του Κοινοβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2013, σχετικά με το καταστατικό ενός ευρωπαϊκού ταμείου αλληλοβοήθειας, περιείχε συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με το εν λόγω καταστατικό. Τέλος, το ΕΚ ζήτησε επανειλημμένως την εκπόνηση μιας 14ης οδηγίας περί εταιρικού δικαίου όσον αφορά τη διασυνοριακή μεταφορά της έδρας της εταιρείας, μέσω διαφόρων ψηφισμάτων και προφορικών ερωτήσεων που αποδοκιμάζουν τη σημερινή έλλειψη κοινών κανόνων η οποία υπονομεύει την κινητικότητα των εταιριών και, ως εκ τούτου, την ελευθερία εγκατάστασης^[2].

Τον Απρίλιο του 2014 η Επιτροπή παρουσίασε πρόταση οδηγίας για τις μονοπρόσωπες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, με σκοπό να διευκολυνθεί η δημιουργία εταιρειών με έναν και μόνο μέτοχο σε ολόκληρη την ΕΕ (στις 7 Μαρτίου 2015 η Επιτροπή απέσυρε την πρόταση αυτή).

Udo Bux
06/2017

[2]Παραδείγματος χάριν: ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2007 σχετικά με την ευρωπαϊκή ιδιωτική εταιρία και σχετικά με τη δέκατη τέταρτη οδηγία περί εταιρικού δικαίου όσον αφορά τη μεταφορά της έδρας της εταιρίας (ΕΕ C 263 Ε της 16.10.2008, σ. 671): ψήφισμα της 13ης Ιουνίου 2017 σχετικά με τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις και διασπάσεις (Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2017)0248).